

Autes

Aute del Tribunal Constitucional del 20-12-2024 relatiu al recurs de súplica presentat en el marc de la causa 2024-65-RE.

Causa 2024-65-RE

(Larralde Fernández c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 448-2024. Recurs d'empara

Aute del 20 de desembre del 2024

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 28 de novembre del 2024, per la representació processal del Sr. Isaac Larralde Fernández, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 18 de novembre del 2024 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2024-65-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 18 de novembre del 2024;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Antecedents processals

1.1. El 8 de maig del 2024, el Tribunal de Corts va condemnar, mitjançant sentència, el Sr. Isaac Larralde Fernández, com a autor responsable dels delictes majors d'homicidi en grau de temptativa, d'escoltes il·legals i de conductes afins, d'amenaques de mort amb arma, i, dels delictes menors de maltractament en l'àmbit domèstic i de violència de gènere, concorrent la circumstància agreujant prevista a l'article 143 bis en relació amb el delicte major d'amenaques condicionals amb arma de l'article 140.2, a la pena de 7 anys i mig de presó, així com a la pena complementària de 10 anys de prohibició d'entrar en contacte amb les víctimes, i el va condemnar també al pagament de les despeses processals.

En concepte de responsabilitat civil el va condemnar a indemnitzar a la CASS per un import de 532,60 € i a L. G. M. V. per un import de 4.209,11 €, amb els interessos legals que corresponguin, havent renunciat N. C. M. a res reclamar.

1.2. El 30 de maig del 2024, la representació processal del recurrent va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, demanant a la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia la pràctica d'una prova testifical que ja havia estat denegada pel Tribunal de Corts per considerar-la innecessària.

1.3. El 5 de juliol del 2024, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que no donava lloc a la pràctica d'aquesta prova i que assenyalava el dia i l'hora per a la vista a la Seu de la Justícia.

1.4. El 30 de setembre del 2024, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava el recurs d'apel·lació, que absolia el recurrent del delicte de maltractament en l'àmbit domèstic,

quedant els fets integrats en el delictes de violència de gènere i que no feia especial condemna en costes en aquesta segona instància.

1.5. El 17 d'octubre del 2024, la representació processal del Sr. Isaac Larralde Fernández va interposar un recurs d'empara contra l'autè del 5 de juliol del 2024 i contra la sentència del 30 de setembre del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

1.6. El 18 de novembre del 2024, el Tribunal Constitucional va dictar un autè mitjançant el qual inadmetia a tràmit aquest recurs per la seva falta manifesta de contingut constitucional.

2. Arguments del recurrent

- El recurrent retreu al Tribunal Constitucional haver fonamentat la seva resolució de forma genèrica sense entrar a analitzar cada motiu del recurs de manera individualitzada on es plantejaven problemàtiques molt diverses.

- Considera que atès que s'enfronta a una pena de 7,5 anys de presó es mereixia una resposta més precisa i una anàlisi més profunda i concreta de les problemàtiques plantejades, sobretot quan des d'aquest Tribunal s'emfatitza el respecte del deure de motivació.

- Així, pel que fa al delictes major d'amenaques condicionals de mort amb arma, concorrent l'amenaça agreujant del cònjuge, considera que se l'ha condemnat sense existir la prova de la condició, element constitutiu del tipus, afegint que no només no existeix aquesta prova, sinó que hi ha prova en contra, ja que en cap moment tot i tenir el ganivet al coll de la seva esposa no li va dir mai que li faria mal o que la volia matar, només li va exigir que deixes de parlar amb la policia.

- Pel que fa al delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic, reitera que la Sala Penal va eliminar aquest delictes, però sense reduir la pena imposada pel Tribunal de Corts, per tant, aquest és un supòsit de contingut constitucional evident, que justifica l'admissió a tràmit del seu recurs d'empara, per la vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

- També considera que la Sala Penal ha efectuat una incorrecta determinació de la pena imposada, d'acord amb les disposicions de l'article 56 del Codi penal, ja que s'ha fonamentat en una falsedat, atès que afirma que s'ha tingut en compte el fet que no té antecedents penals, quan això no és cert. Altrament també retreu que no s'hagi tingut en compte com a atenuant el seu estat d'embriaguesa en el moment dels fets, malgrat que aquest hagués quedat acreditat.

- Per acabar, demana a aquest Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs de súplica, que revoqui l'autè d'inadmissió a tràmit del 18 de novembre del 2024, i que en el seu dia estimi l'empara sol·licitada.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Tots els recursos de súplica, així com tots aquells altres en els quals el Tribunal *ad quem* és el mateix que el Tribunal *a quo*, impliquen la petició d'una reconsideració de la resolució impugnada amb la finalitat que se'n dicti una altra *per contrari imperi*, com deien les fonts clàssiques. D'aquí prové l'exigència de l'aportació per part del recurrent de fets nous, no en el sentit temporal, sinó que no hagin estat tinguts en compte en el moment de dictar-se la resolució recorreguda o d'elements de dret que es considerin desatesos en la primera de les decisions. Així ho ha proclamat una constant, reiterada i uniforme doctrina d'aquest Tribunal, de la qual és mostra l'autè del 18 de novembre del 2024 (causa 2024-54-RE) en el fonament jurídic 3.1 en què es relacionen nombroses resolucions amb la doctrina jurisprudencial esmentada.

3.2. En el cas examinat no es detecten nous fets o aspectes jurídics que puguin determinar un canvi de criteri respecte de la resolució recorreguda. Tanmateix, la voluntat de palesar que no existeix cap mena de biaix tendent a una confirmació per principi, fa que considerem les al·legacions exposades en el recurs de súplica. Cal abans recordar, però, com ho fem al fonament jurídic 3.2 de l'autè contra el qual es recorre en súplica, una també molt nombrosa jurisprudència constitucional segons la qual el recurs d'empara no suposa una tercera instància, ni equival a un recurs de cassació per infracció de la legislació ordinària, ni converteix el Tribunal Constitucional en un tribunal suprem.

3.3. En primer terme, el recurrent en súplica manifesta amb caràcter general el seu greuge per la manca de motivació de la resolució. En ocasions sembla referir-se a la sentència de la Sala Penal i en d'altres a l'aute d'aquest Tribunal d'inadmissió a tràmit de la demanda d'empara. En tot cas, resulta indiscutible que el deure de motivació és tributari de l'àmbit competencial de cada tribunal. I que en el procés d'empara, el Tribunal Constitucional ha d'examinar si la decisió de la resolució recorreguda està fonamentada en Dret o no. Així ho va fer en el fonament jurídic 3.6, en considerar que "*La sentència recorreguda en empara compleix plenament el mandat de la Constitució i de la llei qualificada*". És cert que el deure de motivació abasta també les resolucions del Tribunal Constitucional, però això no suposa que hagi d'entrar en l'anàlisi de matèries que, en principi, corresponen de manera exclusiva i excloent a la jurisdicció ordinària. I molt menys que hagi de valorar amb detall el grau de motivació i d'ajustament tècnic-jurídic de la resolució objecte del recurs, ni que hagi de respondre a totes i cadascuna de les argumentacions esgrimides pel demandant d'empara. Només ha de motivar -en el marc d'aquest procés- si creu que hi ha hagut infracció d'algun dret fonamental; en aquest cas concret, del dret a la jurisdicció. En l'aute d'inadmissió a tràmit, recorregut en súplica, ja va manifestar de manera clara i terminant que, al seu entendre, no s'havia produït cap de les infraccions al·legades.

És evident que la motivació de la sentència de la Sala Penal no ha complagut a la part demandant d'empara, com segurament no ho hauria fet al Ministeri Fiscal com a part acusadora, en el cas d'una sentència absolutòria. L'exigència constitucional, però, com han recordat nombroses resolucions d'aquest Tribunal, és que la decisió estigui fonamentada en Dret, no que aculli la totalitat o part de les pretensions de les parts, ni que obtingui el seu assentiment, ni tan sols que sigui encertada a judici dels litigants.

3.4. D'una manera més concreta, la part recurrent insisteix en contradir l'argumentació de la sentència en matèria del delictes major d'amenaques condicionals de mort amb arma, concorrent la circumstància agreujant de cònjuge, però el considerant cinquè dona una resposta fonamentada que aquest Tribunal Constitucional considera suficient. El mateix succeeix respecte del delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic, valorat de manera fonamentada en el considerant sisè. I de manera igual, el tema de la suposada incorrecta determinació de la pena, rep un tractament motivat i fonamentat en el considerant novè. Finalment, aquest Tribunal entén que la resolució recorreguda no arriba a conclusions de fons que puguin ser titllades d'irracionables, d'arbitràries, d'incoherents o d'absurdes. Per tant, era procedent declarar la inadmissió a tràmit de la demanda d'empara i, en aquest tràmit, cal declarar la desestimació del recurs de súplica.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Isaac Larralde Fernández contra l'aute del Tribunal Constitucional del 18 de novembre del 2024 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2024-65-RE.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 20 de desembre del 2024

Joan Manel Abril Campoy
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Magistrat

Pere Pastor Vilanova
Vicepresident

Jean-Yves Caullet
Magistrat